

til Garnisonsstyrken, de meest brugte deraf til Rekruterne. Man var endnu ikke naaet til en Regulering, paa hvilken en sikker Terminlevering kunde begrundes, da ved den nye Hærløvs Forholdene undergik en Forandring, der i betydelig Grad indvirkede paa Munderingsbeholdningerne. Blandt andet blev ved Hærløven den Bestemmelse truffen, at Rammer for Reservebataillonerne skulde oprettes. Da det hurtige Krigsberedskab var en Grundbetingelse for det fremtidige Forsvar, blev det en uafviselig Følge af den nye Ordning, at særlige Munderingsbeholdninger maatte stiftes for Reservebataillonerne paa disses Garnisonssteder, som vare Mandskabets Mødesteder ved Indkaldelsen. Etableringen af disse Beholdninger skete ved Hjælp af de i Munderingsdepotet værende Oplag af nye eller lidet brugte Sager.

Ved Hærløven bestemtes fremdeles, at enhver Halvbrigades Rekruter skulde hvert andet Aar uddannes ved den ene, hvert andet ved den anden af Halvbrigadens Liniebatailloner. Denne Omstændighed i Forbindelse med den, at alt krigsdygtigt Mandskab skulde udskrives og, forsaavidt det ikke tildeektes de andre Aar, uddannes ved Fodfolket, gjorde det nødvendigt at have ved den Bataillon, som skulde uddanne Aarets Rekruter, et Antal Rekruttsæt, som var mere end dobbelt saa stort som tidligere ved en Bataillon. Det blev derfor nødvendigt at samle alt Rekruttsæt for begge Halvbrigadens Batailloner ved den af disse, som første Gang skulde uddanne Rekruter, og yderligere at forøge Antallet fra Liniebataillonerne's Sæltbeholdninger, som atter maatte suppleres fra Munderingsdepotet. Ved disse Foranstaltninger udtømtes Depotets Beholdninger. Da man ikke kunde gaae Fremtiden imøde med Sæltbeholdninger, som tildeels bestode af mindre gode Sager, og da man tillige savnede Munderingssager for Erstatningsstyrken og til Divisionsdepoterne, begjæredes Midler til Ertraanfaffelser for at tilveiebringe de fornødne Munderingssager:

1. til første Udrustning af Linie og Reserveafdelingernes Krigsstyrke og af den Erstatningsstyrke, der vil blive indkaldt samtidig med denne;
 2. til første Udrustning af de Militairarbejdere, som maae have til Tjeneste, naar Linien og Reserven rykke i Felten;
 3. til første Forsyning af Felthærens mobile Munderingsdepoter (Divisionsdepoterne), beregnet for omtrent 5 pCt. af Felthærens Styrke, og
 4. til Indflødning af det løbende Aars Rekruter,
- samt for at fuldstændiggjøre Materialbeholdningen ved Munderingsdepotet.

Salt begjæredes under Rigsdagssamlingen 1867—68 336,000 Rd. og under Samlingen 1868—69 til Sager, som ikke vare medtagne i Beregningen det forrige Aar, fordi Forholdene ikke dengang kunde oversees, c. 25,000 Rd., tilfammen c. 361,000 Rd. Af dette Beløb bevilgedes dog kun 220,000 Rd., nemlig for 1868—69 150,000 Rd. og for 1869—70 først 30,000 Rd., senere 40,000 Rd. Denne Nedsættelse gav Anledning til, at den for Fodfolket, Artilleriet og Ingenieurcorpset foreslaaede lette Chacot maatte opgives, hvorved der bortfaldt et Beløb af c. 66,000 Rd.

samt at følgende Gjenstandes Anskaffelse ligeledes indtil videre maatte opgives:

2,300 Feltkapper	c. 25,000 —
c. 4,000 Vølsters Tornystre	c. 17,000 —
8,000 Dreils Frakker	c. 18,000 —
9,000 Par Dreils Beenflæder	15,000 —
	<hr/>
	Sum 141,000 Rd.

Desuagtet vil der ved Bevillingen være vundet Midler, hvorpaa en fremtidig hensigtsmæssig Ordning formenes nu at kunne begrundes.